

מחשבת חז"ל ארץ ישראל

I. Uniqueness of Eretz Yisrael

<p>1. Sifrei Devarim 40 "This is the land the Lord your God inquires for" (Devarim 11:12) – And is this the only land God inquires for, but doesn't God inquire about all lands?...it is as if to say he only inquires for this land, and because of that inquiry he inquires for all the other lands with it.</p>	<p>1. ספרי דברים פסקא מ "ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה," וכי אותה בלבד הוא דורש והלא כל הארצות הוא דורש שנאמר +איוב לח כו+ להמטיר על ארץ לא איש, +שם /איוב/ לח כז+ להשביע שואה ומשואה, ומה תלמוד לומר ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה, כביכול אין דורש אלא אותה ובשביל דרישה שדורשה, דורש כל הארצות עמה.</p>
<p>2. Mechilta DR Yishmael Beshalach 4 R. Elazar the Moda'I said, if you merit to keep the Shabbat, then God will give to you six good measures: 1. the land of Israel 2. the world to come 3. a new world 4. the kingdom of David 5. the priesthood 6. [divine] accompaniment</p>	<p>2. מכילתא דרבי ישמעאל בשלח פרשה ד ר' אלעזר המודעי אומר אם תזכו לשמור את השבת עתיד הקב"ה ליתן לכם שש מדות טובות 1. ארץ ישראל 2. ועולם הבא 3. ועולם חדש 4. ומלכות בית דוד 5. וכהונה 6. ולוייה</p>
<p>3. B. Berachot 5a It has been taught: R. Simeon b. Yohai says: The Holy One, blessed be He, gave Israel three precious gifts, and all of them were given only through sufferings. These are: The Torah, the Land of Israel and the world to come.</p>	<p>3. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ה עמוד א תניא, רבי שמעון בן יוחאי אומר: שלש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל, וכולן לא נתן אלא על - ידי יסורים. אלו הן: 1. תורה 2. וארץ ישראל 3. והעולם הבא</p>
<p>4. B. Kiddushin 54a If the stones of Jerusalem fall out [of their place in the walls], are sacred: this is R. Meir's view!</p>	<p>4. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף נד עמוד א אבני ירושלים שנשרו – <u>מועלים בהם</u>, דברי ר"מ!</p>
<p>5. B. Berachot 30a Our Rabbis taught: A blind man or one who cannot tell the cardinal points should direct his heart towards his Father in Heaven, as it says, And they pray unto the Lord. If one is standing outside Palestine, he should turn mentally towards Eretz Israel, as it says, And pray unto Thee towards their land. If he stands in Eretz Israel he should turn mentally towards Jerusalem, as it says, And they pray unto the Lord toward the city which Thou hast chosen. If he is standing in Jerusalem he should turn mentally towards the Sanctuary, as it says, If they pray toward this house. If he is standing in the Sanctuary, he should turn mentally towards the Holy of Holies, as it says, If they pray toward this place. If he was standing in the Holy of Holies he should turn mentally towards the mercy-seat. If he was standing behind the mercy-seat he should imagine himself to be in front of the mercy-seat. Consequently, if he is in the east he should turn his face to the west; if in the west he should turn</p>	<p>5. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ל עמוד א (תלמוד ירושלמי ברכות פרק ד דף ח טור ב /ה"ד) תנו רבנן: סומא ומי שאינו יכול לכוין את הרוחות - יכוין לבו כנגד אביו שבשמים, שנאמר +מלכים א' ח'+ והתפללו אל ה'; היה עומד בחוץ לארץ - יכוין את לבו כנגד ארץ ישראל שנאמר: +מלכים א' ח'+ והתפללו אליך דרך ארצם; היה עומד בארץ ישראל - יכוין את לבו כנגד ירושלים, שנאמר: +מלכים א' ח'+ והתפללו אל ה' דרך העיר אשר בחרת; היה עומד בירושלים - יכוין את לבו כנגד בית המקדש, שנאמר: +דברי הימים ב' ו'+ והתפללו אל הבית הזה; היה עומד בבית המקדש - יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים, שנאמר: +מלכים א' ח'+ והתפללו אל המקום הזה; היה עומד בבית קדשי הקדשים - יכוין את לבו כנגד בית הכפורת; היה עומד אחורי בית הכפורת - יראה עצמו כאילו לפני הכפורת; נמצא: עומד במזרח - מחזיר פניו למערב, במערב - מחזיר פניו למזרח, בדרום - מחזיר פניו לצפון, בצפון - מחזיר פניו לדרום; <u>נמצאו כל ישראל מכוונים את לבם למקום אחד.</u></p>

<p>his face to the east; if in the south he should turn his face to the north; if in the north he should turn his face to the south. In this way all Israel will be turning their hearts towards one place.</p>	
<p>6. B. Berachot 36a [Discussion if a blessing is said on pepper] An objection was raised: R. Meir says: Since the text says. Ye shall count the fruit thereof as forbidden (Vayikra 19:23), do I not know that it is speaking of a tree for food? Why then does it say [in the same context], [and shall have planted all manner of] trees for food? To include a tree of which the wood has the same taste as the fruit. And which is this? The pepper tree, This teaches you that pepper is subject to the law of 'orlah, and it also teaches you that the land of Israel lacks nothing, as it says, A land wherein thou shalt eat bread without scarceness, thou shalt not lack anything in it! (Devarim 8:9) — There is no contradiction; one statement refers to moist pepper the other to dried.</p>	<p>6. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לו עמוד ב מיתיבי : היה רבי מאיר אומר , ממשמע שנאמר : וערלתם ערלתו את פריו , איני יודע שעץ מאכל הוא? אלא מה תלמוד לומר עץ מאכל - להביא עץ שטעם עזו ופריו שוה, ואיזהו – זה הפלפלין, ללמדך שהפלפלין חייבין בערלה, וללמדך שאין ארץ ישראל חסרה כלום, שנאמר : +דברים ח' + ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה! לא קשיא : הא ברטיבתא, הא ביבשתא.</p>
<p>7. Avot DR Natan 1:28 R. Natan said, there is no love like the love of Torah, and no wisdom like the wisdom of the land of Israel, and no beauty like the beauty of Israel.</p>	<p>7. אבות דרבי נתן נוסחא א פרק כח ד"ה רבי נתן רבי נתן אומר אין לך אהבה כאהבה של תורה. ואין לך חכמה כחכמה של ארץ ישראל. ואין לך יופי כיופיה של ירושלים.</p>
<p>8. B. Kiddushin 49a Ten kabs of wisdom descended to the world: nine were taken by the land of Israel and one by the rest of the world. Ten kabs of beauty descended to the world: nine were taken by Jerusalem and one by the rest of the world.</p>	<p>8. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מט עמוד ב עשרה קבים חכמה ירדו לעולם, תשעה נטלה ארץ ישראל, ואחד כל העולם כולו. עשרה קבים יופי ירדו לעולם, תשעה נטלה ירושלים, ואחד כל העולם כולו.</p>
<p>9. B. Bava Batra 158b R. Zeira said, from here we learn that the air of the land of Israel makes one wise.</p>	<p>9. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף קנח עמוד ב אמר רבי זירא, שמע מינה : אוירא דארץ ישראל מחכים.</p>

II. Living in the Land of Israel

<p>10. T. Avoda Zara 4:3 One should live in Israel, even in a town with a majority of non-Jews and not outside of Israel, even in a city which is entirely Jews. This teaches that living in Israel is equal to the entire Torah, and whoever is buried in Israel is as if he is buried under the [temple] altar.</p>	<p>10. תוספתא מסכת עבודה זרה פרק ד:ג ישרה אדם בארץ ישראל ואפילו בעיר שרובה גוים ולא בחוצה לארץ ואפילו בעיר שכולה ישראל מלמד ששיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל מצות שבתורה וכל הקבור בארץ ישראל כאילו קבור תחת המזבח:</p>
<p>11. B. Ketuvot 110b Our Rabbis taught: One should always live in the Land of Israel, even in a town most of whose inhabitants are idolaters, but let no one live outside the Land, even in a town most of whose inhabitants are Israelites; for whoever lives in the</p>	<p>11. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קי עמוד ב (תוספתא מסכת עבודה זרה פרק ד הלכה ה) ת"ר : לעולם ידור אדם בא"י אפי' בעיר שרובה עובדי כוכבים, ואל ידור בחו"ל ואפילו בעיר שרובה ישראל. שכל הדר בארץ ישראל - דומה כמי שיש לו אלוה, וכל הדר בחוצה לארץ - דומה כמי שאין לו אלוה, שנא' : +ויקרא כ"ה+ לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם</p>

<p>Land of Israel may be considered to have a God, but whoever lives outside the Land may be regarded as one who has no God. For it is said in Scripture, To give you the Land of Canaan, to be your God. Has he, then, who does not live in the Land, no God? But [this is what the text intended] to tell you, that whoever lives outside the Land may be regarded as one who worships idols. Similarly it was said in Scripture in [the story of] David, For they have driven me out this day that I should not cleave to the inheritance of the Lord, saying: Go, serve other gods. Now, whoever said to David, 'Serve other gods'? But [the text intended] to tell you that whoever lives outside the Land may be regarded as one who worships idols.</p>	<p>לאלהים, וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוה? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים; וכן בדוד הוא אומר: +שמואל אי כ"ו+ כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים, וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים אחרים? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים.</p>
<p>12. B. Bava Kamma 80b R. Samuel b. Nahmani said in the name of R. Jonathan: He who purchases a town in Eretz Yisrael can be compelled to purchase with it also the roads leading to it from all four sides on account of the welfare of Eretz Yisrael.</p>	<p>12. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף פ עמוד ב <u>אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: הלוקח עיר בארץ ישראל, כופין אותו ליקח לה דרך מארבע רוחותיה, משום ישוב ארץ ישראל.</u></p>
<p>13. B. Ketuvot 111a R. Eleazar said: Whoever is domiciled in the Land of Israel lives without sin, for it is said in Scripture, And the inhabitant shall not say, 'I am sick', the people that dwell therein shall be forgiven their iniquity. (Yeshayahu 33:24)</p>	<p>13. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א <u>אמר רבי אלעזר: כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עון, שנאמר: + וישעיהו ל"ג+ ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון.</u> (see Yoma 9b)</p>
<p>14. Sifrei Devarim 80 "When you have taken it over and are living there, be sure that you obey all the decrees and laws I am setting before you today." (Devarim 11:31-32) – They said living in Israel is comparable to all the commandments in the Torah.</p>	<p>14. ספרי דברים פסקא פ וירשתם אותה וישבתם בה ושמרתם לעשות את כל החקים האלה אמרו <u>ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצות שבתורה.</u></p>
<p>15. Y. Nedarim 6:8 40a God said more special to me than the elders of the exile is a small group in Israel from a large Sanhedrin outside of Israel.</p>	<p>15. ירושלמי נדרים פרק ו דף מ טור א /ה"ח אמר הקב"ה ביותר הן חביבין עלי זקני הגולה <u>חביבה עלי כת קטנה שבארץ ישראל מסנהדרין גדולה שבחוצה לארץ</u></p>
<p>16. B. Megillah 29a It has been taught: R. Eleazar ha-Kappar says: The synagogues and houses of learning in Babylon will in time to come be planted in Eretz Israel, as it says, For as Tabor among the mountains and as Carmel by the sea came. Now can we not draw an inference here a fortiori: Seeing that Carmel and Tabor which came only on a single occasion to learn the Torah are implanted in Eretz Israel, how much more must this be the case with the synagogues and houses of learning where the Torah is read and expounded!</p>	<p>16. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כט עמוד א רבי אלעזר הקפר (5th gen tanna) אומר: עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל, שנאמר +ירמיהו מ"ו+ כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא, והלא דברים קל וחומר: ומה תבור וכרמל שלא באו אלא לפי שעה ללמוד תורה - נקבעים בארץ ישראל, בתי כנסיות ובתי מדרשות שקורין ומרביצין בהן תורה - על אחת כמה וכמה</p>

III. Pass Olam Haba

<p>17. Y. Sekalim 3:3 47c It was taught in the name of R. Meir, whoever establishes himself in Israel, and speaks Hebrew, and eats fruits in a state of purity, and recites the Shema in the morning and night, it is said that he is person of the world to come.</p>	<p>17. ירושלמי שקלים פרק ג דף מז טור ג /ה"ג תאנא בשם רבי מאיר כל מי שקבוע בארץ ישראל ומדבר לשון הקדש ואוכל פירותיו בטהרה וקורא ק"ש בבקר ובערב יהא מבושר שבן העולם הבא</p>
<p>18. B. Pesachim 113a R. Johanan said: Three are of those who will inherit the world to come, viz.: he who dwells in Eretz Yisrael; and he who brings up his sons to the Study of the Torah; and he who recites habdalah over wine at the termination of the Sabbath. Who is that? He who leaves over [wine] from kiddush for habdalah.</p>	<p>18. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיג עמוד א אמר רבי יוחנן : שלשה מנוחלי העולם הבא, אלו הן : הדר בארץ ישראל, והמגדל בניו לתלמוד תורה, והמבדיל על היין במוצאי שבתות. מאי היא - דמשייר מקידושא לאבדלתא</p>
<p>19. B. Ketuvot 111a R. Abbahu who stated: Even a Canaanite bondswoman who [lives] in the Land of Israel is assured of a place in the world to come</p>	<p>19. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א דאמר ר' אבהו : אפילו שפחה כנענית שבא"י - מובטח לה שהיא בת העולם הבא. (2nd-3rd gen Amora - see Y San 1:1 from Caesarea)</p>

IV. Being Buried in Eretz Yisrael

<p>20. B. Ketuvot 111a R. Anan said; Whoever is buried in the Land of Israel is deemed to be buried under the altar; since in respect of the latter it is written in Scripture, At altar of earth thou shalt make unto me, and in respect of the former it is written in Scripture, And his laud doth make expiation for his people.</p> <p>Ulla was in the habit of paying visits to the Land of Israel but came to his eternal rest outside the Land — [When people] came and reported this to R. Eleazar he exclaimed, 'Thou 'Ulla, shouldst die in an unclean land!' 'His coffin', they said to him, 'has arrived'. 'Receiving a man in his lifetime', he replied, 'is not the same as receiving him after his death'.</p>	<p>20. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א אמר רב ענן : כל הקבור בארץ ישראל - כאילו קבור תחת המזבח, כתיב הכא : +שמות כ+ מזבח אדמה תעשה לי, וכתיב התם : +דברים ל"ב+ וכפר אדמתו עמו. עולא הוה רגיל דהוה סליק לארץ ישראל, נח נפשיה בחוץ לארץ, אתו אמרו ליה לרבי אלעזר, אמר : את עולא +עמוס ז+ על אדמה טמאה תמות! אמרו לו : ארונו בא, אמר להם : אינו דומה קולטתו מחיים לקולטתו לאחר מיתה.</p>
<p>21. Avot DR Natan 1:26 R. Akiva used to say, whoever is buried in other lands [i.e. not Israel] is as if he is buried in Babylon. Whoever is buried in Babylon is as if he is buried in Israel. Whoever is buried in Israel is as of he is buried beneath the altar, for all of Israel is suitable for the altar. And whomever is buried beneath the altar is as if one is buried beneath the holy throne.</p>	<p>21. אבות דרבי נתן נוסחא א פרק כו (רבי עקיבא) הוא היה אומר כל הקבור בשאר ארצות כאלו קבור בבבל. כל הקבור בבבל כאלו קבור בארץ ישראל. כל הקבור בארץ ישראל כאלו קבור תחת המזבח. לפי שכל ארץ ישראל ראויה למזבח. וכל הקבור תחת המזבח כאלו קבור תחת כסא הכבוד</p>
<p>22. Y. Kilayim 9:3 32c R. Bar Kira and R. Elazar were walking in the</p>	<p>22. ירושלמי כלאים פרק ט דף לב טור ג /ה"ג רבי בר קיריא ורבי לעזר הוון מטיילין באיסטרין ראו</p>

<p>ruins and saw coffins coming from outside of Israel into Israel. R. Bar Kira said to R. Elazar, what does this help? Unto them I cite: "But you came and defiled my land and made my inheritance detestable" in your life "and you come and defile my land" with your death (Yirmiyahu 2:7). [R. Elazar] replied to him, since they come to Israel they take the dirt [of Israel] and place it on the coffin, as it is written, "he will atone for the land of his nation" (Devarim 32:43). (Pun meaning the land itself will atone)</p>	<p>ארונות שהיו באין מחוצה לארץ לארץ אמר רבי ברקיריא לרבי לעזר מה הועילו אילו אני קורא עליהם ונחלתי שמתם לתועיבה בחייכם ותבואו ותטמאו את ארצי במיתתכם אמר ליה כיון שהן מגיעין לארץ ישראל הן נוטלין גוש עפר ומניחין על ארון <u>דכתיב וכפר אדמתו עמו</u></p>
<p>23. B. Ketuvot 111a R. Eleazar stated: The dead outside the Land will not be resurrected; for it is said in Scripture, And I will set glory in the land of the living (Yehezkel 26:20), [implying] the dead of the land in which I have my desire will be resurrected, but the dead [of the land] in which I have no desire will not be resurrected</p>	<p>23. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א א"ר אלעזר : מתים שבחוץ לארץ אינם חיים, שנאמר : +יחזקאל כ"ו+ ונתתי צבי בארץ חיים, ארץ שצביוני בה - מתיה חיים, שאין צביוני בה - אין מתיה חיים.</p>

V. Living In Israel vs. Leaving Israel

<p>24. M. Ketuvot 13:11 All are brought up to Israel, but not all are compelled to leave, all are brought up to Jerusalem, but not all are compelled to leave. This includes men and women.</p>	<p>24. משנה מסכת כתובות פרק יג משנה יא הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין הכל מעלין לירושלם ואין הכל מוציאין אחד האנשים ואחד הנשים</p>
<p>25. B. Ketuvot 110b Y. Ketuvot 13:11 36b Our Rabbis taught: If [the husband] desires to go up and his wife refuses she must be pressed to go up; and if [she does] not [consent] she may be divorced without a kethubah. If she desires to go up and he refuses, he must be pressed to go up; and if [he does] not [consent] he must divorce her and pay her kethubah. If she desires to leave and he refuses to leave, she must be pressed not to leave, and if [pressure is of] no [avail] she may be divorced³⁴ without a kethubah. If he desires to leave and she refuses he must be pressed not to leave, and if [coercion is of] no [avail] he must divorce her and pay her kethubah.</p>	<p>25. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קי עמוד ב תלמוד ירושלמי כתובות פרק יג דף לו טור ב/היי"א ת"ר : הוא אומר לעלות, והיא אומרת שלא לעלות - כופין אותה לעלות, ואם לאו - תצא בלא כתובה, היא אומרת לעלות, והוא אומר שלא לעלות - כופין אותו לעלות, ואם לאו - יוציא ויתן כתובה. היא אומרת לצאת, והוא אומר שלא לצאת - כופין אותה שלא לצאת, ואם לאו - תצא בלא כתובה; הוא אומר לצאת, והיא אומרת שלא לצאת - כופין אותו שלא לצאת, ואם לאו - יוציא ויתן כתובה.</p>
<p>26. B. Bava Batra 91a Our Rabbis taught: It is not permitted to go forth from Palestine to a foreign country unless two se'ahs are sold for one sela'. R. Simeon said: [This is permitted only] when one cannot find [anything] to buy, but when one is able [to find something] to buy. even if a se'ah cost a sela' one must not depart. And so said R. Simeon b. Yohai: Elimelech, Mahlon and Chilion were [of the] great men of their generation, and they were [also] leaders of their generation. Why, then,</p>	<p>26. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף צא עמוד א תוספתא מסכת עבודה זרה פרק ד הלכה ד ת"ר : אין יוצאין מארץ לחו"ל - אא"כ עמדו סאתים בסלע. א"ר שמעון : אימתו? בזמן שאינו מוצא ליקח, אבל בזמן שמוצא ליקח, אפי' עמדה סאה בסלע - לא יצא. וכן היה ר"ש בן יוחאי אומר : אלימלך, מחלון וכליון, גדולי הדור היו ופרנסי הדור היו, ומפני מה נענשו? מפני שיצאו מארץ לחוצה לארץ, שנאמר : +רות א'+ ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי. מאי הזאת נעמי? א"ר יצחק, אמרו : חזיתם, נעמי שיצאת מארץ לחו"ל</p>

<p>were they punished? Because they left Palestine for a foreign country; for it is written , And all the city was astir concerning them, and the women said: 'Is this Naomi?' What [is meant by] 'Is this Naomi?' — R. Isaac said: They said, 'Did you see what befell Naomi who left Palestine for a foreign country?'</p>	
<p>27. Y. Berachot 3:1 6a It was asked to R. Yochanan, what is the law regarding leaving Israel? If due to the danger of roads, it is permissible to leave. If because of honoring your mother and father, I do not know.</p>	<p>27. תלמוד ירושלמי ברכות פרק ג דף ו טור א /ה"א <u>שאל לר' יוחנן מהו לצאת א"ל אי מפני סכנת דרכי</u> <u>צא אי משו' כבוד אביו ואמו איני יודע</u></p>
<p>28. B. Kiddushin 31b R. Assi had an aged mother. Said she to him, 'I want ornaments.' So he made them for her. 'I want a husband.' — 'I will look out for you. 'I want a husband as handsome as you.' Thereupon he left her and went to Palestine. On hearing that she was following him he went to R. Johanan and asked him, 'May I leave Palestine for abroad?' 'It is forbidden,' he replied.</p>	<p>28. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף לא עמוד ב רב אסי הוה ליה ההיא אמא זקינה, אמרה לי: בעינא תכשיטין, עבד לה. בעינא גברא, נייעין לך. בעינא גברא דשפיר כותך, שבקה ואזל לארעא דישראל. שמע דקא אזלה אבתריה, אתא לקמיה דרבי יוחנן, אמר לי: מהו לצאת מארץ לחוצה לארץ? א"ל: <u>אסור</u></p>
<p>29. Avot DR Natan 1:26 R. Akiva said, this is what David meant (I Shmuel 26:19)— the Torah equates one who leaves Israel with one who worships idolatry.</p>	<p>29. אבות דרבי נתן נוסחא א פרק כו <u>(רבי עקיבא) אלא כך אמר דוד כל המניח ארץ ישראל</u> <u>ויוצא חוץ לארץ מעלה עליו הכתוב כאלו עובד עבודת</u> <u>אלילים</u></p>

VI. Babylonian Rabbis

A. Rav and Shmuel

<p>30. B. Sanhedrin 5a Now, what is the content of an authorization? — When Rabbah b. Hana was about to go to Babylon, R. Hiyya said to Rabbi: 'My brother's son is going to Babylon. May he, decide in matters of ritual law?' Rabbi answered: 'He may. May he decide monetary cases?' — He may.' 'May he declare firstborn animals permissible [for slaughter]?' — 'He may.' When Rav went there, R. Hiyya said to Rabbi: 'My sister's son is going to Babylon. May he decide on matters of ritual law?' — He may. 'May he decide [monetary] cases?' — 'He may.' 'May' he declare firstborn animals permissible for slaughter?' — 'He may not... What was the reason that Rav was not authorized to permit the slaughter of firstborn animals? Was it that he was not learned enough? But have we not just said that he was very learned? Was it because he was not an expert in judging defects? But did not Rav himself say: I spent eighteen months with a shepherd in order to learn which was a permanent and which a passing blemish? — Rabbi withheld that authorization from Rav, as a special mark of respect to Rabbah b. Hana. Or, if you prefer, I might say that for the very reason that Rav was a special expert in judging blemishes, he might in consequence declare permissible, with a view to slaughter, [permanent] defects which to others might not be known as such. These latter might thus be led to maintain that Rav had passed cases of such a kind and so to declare permissible transitory blemishes.</p>	<p>30. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ה עמוד א מאי רשותא? כי הוה נחית רבה בר חנה לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי: בן אחי יורד לבבל, יורה? - יורה. ידין? - ידין. יתיר בכורות? - יתיר. כי הוה נחית רב לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי: בן אחותי יורד לבבל, יורה? - יורה. - יורה. - ידין? - ידין. - יתיר בכורות? - אל יתיר... יתיר בכורות? - אל יתיר. - מאי טעמא? - אילימא משום דלא חכים - הא קא אמרינן דחכים טובא! - אלא משום דלא בקיע במומי - והאמר רב: שמונה עשר חדשים גדלתי אצל רועה בהמה לידע איזה מום קבוע ואיזה מום עובר! - אלא: לחלק לו כבוד לרבה בר חנה. ואיבעית אימא: משום הא גופיה, דרב בקיע במומי טפי, ושרי מומי דלא ידעי אינשי, ואמרי: כי האי גוונא שרא רב, ואתו למשרי מום עובר.</p>
<p>31. B. Rosh Hashana 20b Samuel said: I am quite able to make a calendar for the whole of the Diaspora. Said Abba the father of R. Simlai to Samuel: Does the Master know [the meaning] of this remark which occurs in [the Baraita known as] the secret of the Calendar? 'If the new moon is born before midday or after midday'? — He replied: I do not. He then said to him: Since the Master does not know this, there must also be other things which the Master does not know.</p>	<p>31. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כ עמוד ב אמר שמואל: יכולנא לתקוני לכולה גולה. אמר ליה אבא אבוה דרבי שמלאי לשמואל: ידע מר האי מילתא דתניא בסוד העיבור: "נולד קודם חצות או נולד אחר חצות?" - אמר ליה: לא. - אמר ליה: מדהא לא ידע מר - איכא מילי אחרנייתא דלא ידע מר.</p>
<p>32. B. Hulin 95b During the lifetime of Rav, R. Johanan used to address him thus in his letters: Greetings to our Master in Babylon! After Rav's death R. Johanan</p>	<p>32. תלמוד בבלי מסכת חולין דף צה עמוד ב כולהו שני דרב, הוה כתב ליה רבי יוחנן: לקדם רבינו שבבבל; כי נח נפשיה, הוה כתב לשמואל: לקדם חבירינו שבבבל, אמר: לא ידע לי מידי דרביה אנא?</p>

<p>used to address Samuel thus: Greetings to our colleague in Babylon! Said Samuel to himself, 'Is there nothing in which I am his master'? He thereupon sent [to R. Johanan] the calculations for the intercalation of months for sixty years. Said [R. Johanan], 'He only knows mere calculations'. So he [Samuel] wrote out and sent [R. Johanan] thirteen camel loads of questions concerning doubtful cases of trefah. Said [R. Johanan], 'It is clear that I have a Master in Babylon; I must go and see him'. So he said to a child, 'Tell me the [last] verse you have learnt'. He answered: 'Now Samuel was dead'. Said [R. Johanan], 'This means that Samuel has died'. But it was not the case; Samuel was not dead then, and [this happened] only that R. Johanan should not trouble himself.</p>	<p>כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני, אמר: השתא, חושבנא בעלמא ידע, כתב שדר ליה תליסר גמלי ספקי טריפתא, אמר: אית לי רב בבבל, איזיל איחזייה; א"ל לינוקא: פסוק לי פסוקיך! אמר ליה: +שמואל א' כ"ח+ ושמואל מת, אמר: ש"מ, נח נפשיה דשמואל ולא היא, לא שכיב שמואל, אלא כי היכי דלא ליטרר רבי יוחנן.</p>
<p>33. B. Bava Kamma 80a Rav Judah said in the name of Rav: We put ourselves in Babylon with reference to the law of breeding small cattle on the same footing as if we were in Eretz Yisrael...Some report : R. Huna said: From the time Rav arrived in Babylon, We put ourselves in Babylon with reference to breeding small cattle on the same footing as if we were in Eretz Yisrael.</p>	<p>33. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף פ עמוד א אמר רב יהודה אמר רב: עשינו עצמנו בבבל כארץ ישראל לבהמה דקה. איכא דאמרי, אמר רב הונא אמר רב <u>עשינו עצמנו בבבל כארץ ישראל</u> לבהמה דקה, <u>מכני אתא רב לבבל</u>.</p>
<p>34. B. Ketuvot 111a Rav Judah stated in the name of Samuel: As it is forbidden to leave the Land of Israel for Babylon so it is forbidden to leave Babylon for other countries. Both Rabbah and R. Joseph said: Even from Pumbeditha to Be Kubi.</p>	<p>34. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א אמר רב יהודה אמר שמואל: כשם שאסור לצאת מארץ ישראל לבבל, כך אסור לצאת מבבל לשאר ארצות.</p>

B. R. Yehuda

<p>35. B. Berachot 24b R. Abba kept away from Rav Judah because he wanted to go up to Eretz Israel; for Rav Judah said, Whoever goes up from Babylon to Eretz Israel transgresses a positive precept, since it says, They shall be carried to Babylon and there shall they be, until the day that I remember them, saith the Lord. (Yirmiyahu 27:22)</p>	<p>35. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כד עמוד ב רבי אבא הוה קא משתמיט (avoiding) מיניה דרב יהודה, דהוה קא בעי למיסק לארעא דישראל, דאמר רב יהודה: <u>כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה</u>, שנאמר: +ירמיהו כ"ז+ בבבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה'.</p>
<p>36. B. Ketuvot 110b R. Zera was evading Rav Judah because he desired to go up to the Land of Israel while Rav Judah had expressed [the following view:] Whoever goes up from Babylon to the Land of Israel transgresses a positive commandment, for it is said in Scripture, They shall be carried to Babylon, and there shall they be, until the day that I remember them, saith the Lord.</p>	<p>36. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קי עמוד ב ר' זירא הוה קמשתמיט מיניה דרב יהודה, דבעא למיסק לארץ ישראל, דאמר רב יהודה: <u>כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה</u>, שנאמר: ירמיהו כ"ז+ בבבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה'</p>

<p>37. B. Ketuvot 111a Rav Judah said: Whoever lives in Babylon is accounted as though he lived in the Land of Israel; for it is said in Scripture, Ho, Zion, escape, thou that dwellest with the daughter of Babylon. (Zecharia 2:11)</p>	<p>37. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א אמר רב יהודה : כל הדר בבבל - כאילו דר בארץ ישראל, שנאמר : +זכריה ב'+ הוי ציון המלטי יושבת בת בבל.</p>
<p>38. B. Shabbat 12b Did not Rav Judah say, One should never petition for his needs in Aramaic!</p>	<p>38. תלמוד בבלי מסכת שבת דף יב עמוד ב והאמר רב יהודה : לעולם אל ישאל אדם צרכיו בלשון ארמי!</p>

C. After R. Yehuda

<p>39. B. Ketuvot 111a Both Rabbah and R. Joseph stated: The fit persons of Babylon are received by the Land of Israel, and the fit ones of other countries are received by Babylon. In what respect? If it be suggested: In respect of purity of descent, surely [it may be objected,] did not the Master say, 'All countries are [like] dough towards the Land of Israel, and the Land of Israel is [like] dough towards Babylon'? — The fact, however, [is that the 'fit' are received] in respect of burial.</p>	<p>39. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א רבה ורב יוסף דאמר תרוייהו : <u>כשרין שבבבל - א"י קולטתן, כשרין שבשאר ארצות - בבל קולטתן למאי?</u> אילימא ליוחסין, והאמר מר : כל הארצות עיסה לארץ ישראל, וארץ ישראל עיסה לבבל! <u>אלא לענין קבורה.</u></p>
<p>40. B. Ketubot 111a R. Eleazar said: Whoever is domiciled in the Land of Israel lives without sin, for it is said in Scripture, And the inhabitant shall not say, 'I am sick', the people that dwell therein shall be forgiven their iniquity. Said Rava to R. Ashi; We apply this [text] to those who suffer from disease</p>	<p>40. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא עמוד א אמר רבי אלעזר : כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עון, שנאמר : +ישעיהו ל"ג+ ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון. <u>א"ל רבא לרב אשי :</u> <u>אנן בסובלי חלאים מתנינן לה</u></p>
<p>41. B. Ta'anit 21b Once R. Nahman was informed that there was pestilence in Palestine and he ordained a fast, for he said, If the 'Mistress' is stricken how much more so the 'Maid-servant'</p>	<p>41. תלמוד בבלי מסכת תענית דף כא עמוד ב אמרו ליה לרב נחמן : איכא מותגא בארעא דישראל. גזר תעניתא. אמר : אם גבירה לוקה – שפחה לא כל שכן.</p>
<p>42. B. Kiddushin 49b [One who marries saying] 'On condition that I am a disciple [talmid],' we do not say, such as Simeon b. 'Azzai and Simeon b. Zoma, but one who when asked a single question on his studies in any place can answer it, even in the Tractate Kallah. 'On condition that I am a Sage,' we do not say, like the Sages of Jabneh or like R. Akiva and his companions, but one who can be asked a matter of wisdom in any place and he can answer it.</p>	<p>42. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מט עמוד ב ע"מ שאני תלמיד - <u>אין אומרים כשמעון בן עזאי וכשמעון בן זומא, אלא כל ששואלין אותו בכ"מ דבר אחד בלימודו ואומרו, ואפילו במסכתא דכלה. על מנת שאני חכם - אין אומרים כחכמי יבנה, כרי עקיבא וחבריו, אלא כל ששואלים אותו דבר חכמה בכל מקום ואומרה.</u></p>